ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА.

№ 45.

KURYER WILEŃSKI

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ***ПЯТНИЦА,*** *11-го Іюня.* — **1848** — *Wilno.* ***PIĄTEK,*** *11-go Czerwca.*

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 5-го Іюня.

Высочайшими Грамотами, 11 го Апрѣля, Всемилостивѣйше сопричислены: къ ордену Св. Александра Невскаго, Архіепископъ Владимірскій и Суздальскій, Преосвященный *Парѳеній*; къ ордену Св. Владиміра 2-й степени, Архіепископъ Херсонскій и Таврическій, Преосвященный *Иннокентій*, и Епископы: Могилевскій и Мстиславскій, Преосвященный *Анатолій*; Симбирскій и Сызранскій, Преосвященный *Ѳеодотій*; Кавказскій и Черноморскій, Преосвященный *Іеремія*.

— Высочайшими Грамотами, 9-го и 11-го Апрѣля, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами ордена Св. Анны 1-й степени, Императорскою Короною украшеннаго: Совѣтникъ Московской Дворцовой Конторы, въ званіи Каммергера, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ Князь *Грузинскій*; Главный Докторъ Военно-Учебныхъ Заведеній, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ *Вилліе*; Президентъ Императорской Медико-Хирургической Академіи, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ *Шлегель*; того же ордена и той же степени, безъ украшенія, Генералъ-Маіоры: Управляющій Московскою Коммиссаріатскою Коммиссіею, *Поливановъ 1-й*; Директоръ Новгородскаго Графа Аракчеева Кадетскаго Корпуса *Главацкій*; Командиръ 2-й Учебной Карабинерной Бригады *Сойлоновъ*; Членъ Артиллерійскаго Отдѣленія Военно-Ученаго Комитета, *Вессель*; Директоръ Института Горныхъ Инженеровъ *Шрейдеръ*; Директоръ Артиллерійскаго Департамента Военнаго Министерства, *Яковлевъ 2-й*, и Старшій Ценсоръ С. Петербургскаго Почтамта, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ *Бѣляевъ*.

— Высочайшими Указами, данными Капитулу Россійскихъ Императорскихъ и Царскихъ Орденовъ, 13 и 17 Февраля, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами: ордена Св. Анны 2-й степени, алмазами украшеннаго, Французской службы Полковникъ Главнаго Штаба Графъ *Куртизи*. — Того же ордена и степени, безъ украшенія: Начальникъ Королевско-Саксонскаго Горнаго Департамента Баронъ *Бейстъ*, и Деканъ Парижскаго Медицинскаго Факультета *Орфиль*.

—

19-го Мая, Г. Министръ Народнаго Просвѣщенія, Графъ Сергій Семеновичъ *Уваровъ*, изволилъ выѣхать въ Дерптъ.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 5-go Czerwca.

Przez Najwyższe Dyplomata, 11-go Kwietnia, Najłaskawiéj policzeni zostali: do Orderu Św. Alexandra Newskiego, Arcybiskup Włodzimierski i Suzdalski, Najprzewielebniejszy *Partenijusz*; — do Orderu Św. Włodzimierza 2-éj klassy: Arcybiskup Chersoński i Tauryckі, Najprzewielebniejszy *Innocenty*, tudzież Biskupi: Mohylewski i Mścisławski, Najprzewielebniejszy *Anatoli;* Simbirski i Syzrański, Najprzewieleb. *Teodot*; Kaukazki i Czarnomorski, Najprzewieleb. *Jeremiasz*.

— Przez Najwyższe Dyplomata, 9-go i 11-go Kwietnia, Najłaskawiéj mianowani zostali Kawalerami: Orderu Św. Anny 1-éj klassy, z Koroną Cesarską: Radzca Kantoru Pałacowego Moskiewskiego, Szambelan, Rzeczywisty Radzca Stanu Xiążę *Gruziński*, Główny Doktor Zakładów Wojskowo-Naukowych, Rzeczywisty Radzca Stanu *Willie*, i Prezes Cesarskiej Akademii Medyczno-Chirurgicznéj, Rzeczywisty Radzca Stanu *Schlegel*, — tegoż Orderu i tejże klassy, bez Korony: Jenerał-Majorowie: Zarządzający Moskiewską Kommissoryacką Kommissyą, *Poliwanow 1*; Dyrektor Korpusu Kadetów Hrabiego Arakczejewa w Nowgorodzie, *Gławacki*, Dowódzca 2-éj Brygady Instrukcyjnéj *Sojmonow*; Członek Wydziału Artyleryjskiego Komitetu Wojskowo-Naukowego *Wessel;* Dyrektor Instytutu Inżenierów Górniczych *Schreider*, Dyrektor Departamentu Artyleryjskiego Ministerstwa Wojny, *Jakowlew 2*, oraz Starszy Cenzor Pocztamtu Petersburgskiego, Rzeczywisty Radzca Stanu *Bielajew*.

— Przez Najwyższe Ukazy, wydane do Kapituły Rossyjskich Cesarskich i Królewskich Orderów, 13-go i 17-go Lutego, Najłaskawiéj mianowani zostali Kawalerami: Orderu Św. Anny 2-éj klassy, z brylantami: wojsk Francuzkich Półkownik, ze Sztabu Głównego Hrabia *Courtigis;* — tegoż Orderu i stopnia, bez ozdób: Naczelnik Królewsko-Saskiego Departamentu Górniczego, Baron *Beust*, i Dziekan Paryzkiego Fakultetu Medycyny, *Orfila*.

—

Dnia 19 Maja, P. Minister Narodowego Oświecenia, Hrabia Sergiusz *Uwarow*, wyjechał do Dorpatu.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Пруссія.

Берлинъ, 5 Іюня.

Король передалъ министрамъ слѣдующее письмо принца Прусскаго: „По повелѣнію Вашего Величества выѣхалъ я изъ Лондона и прибылъ на твердую землю. Теперь, по мнѣнію моему, самое удобное время, чтобы откровенно выразить Вашему Величеству чувства, съ коими возвращаюсь въ свое отечество. Надѣюсь, что свободныя учрежденія, къ упроченію коихъ В. В. призвали представителей націи, съ Божіею помощію, часъ отъ часу болѣе будутъ преуспѣвать для счастія Пруссіи. Я посвящу рѣшительно и вѣрно всѣ силы мои, съ нетерпѣніемъ ожидая утвержденія устава, который Ваше Величество намѣрены даровать, по предварительномъ совѣщаніи съ своимъ народомъ.“

— На седьмомъ засѣданіи прусскаго національнаго собранія, происходившемъ, 31 Мая, признано было дѣйствительнымъ избраніе Прусскаго Принца въ представители отъ виржинскаго округа; такъ какъ замедленіе онаго послѣдовало въ слѣдствіе военнаго положенія этого округа.

— Въ сегодняшнемъ засѣданіи прусскаго національнаго собранія, президентъ министровъ, Кампгаузенъ, объявилъ, что Прусскій принцъ прибудетъ въ Берлинѣ завтра или послѣ завтра.

— Такъ какъ генералъ Ашофъ оставилъ начальство надъ національною гвардіею, то здѣсь занимаются нынѣ избраніемъ новаго начальника. Многіе подаютъ голоса въ пользу принца Алберта. Временное же начальство получилъ всѣми любимый маіоръ Бенда.

— Университетское попечительство уничтожено.

7 Іюня.

Прусскій принцъ прибылъ вчера въ Магдебургъ, онъ былъ тамъ весьма радушно принятъ и ночевалъ, а сегодня, по утру, съ супругою своего и дѣтьми прибылъ въ Потсдамъ; здѣсь при Оленьемъ паркѣ встрѣченъ былъ Королемъ и Королевою со всего королевскою фамиліею, а жители Потсдама привѣтствовали его восклицаніями ура! Прусскій принцъ извѣстилъ президента національнаго собранія, что онъ не займетъ нынѣ мѣста въ палатѣ, и разрѣшилъ призвать заступающаго мѣсто, легаціоннаго совѣтника Куп
фера.

— Французскій посланникъ, Эм. Араго, намѣренъ завтра посѣть здѣшній демократическій клубъ.

— Всѣ Прусскія при-рейнскія крѣпости поставлены на военную ногу.

Австрія.

Вѣна, 4 Іюня.

Повелѣніемъ Императора, гр. Гойосъ уволенъ отъ командованія національною гвардіею.

— Изъ Инспрука сообщаютъ отъ 29 Мая, что при Императорѣ, предполагаютъ учредить министерство подъ предсѣдательствомъ графа Стадіона.

— Въ Вѣнской газетѣ напечатано оффиціальное извѣстіе фельдмаршала Радецкаго, подписанное имъ въ Мантуѣ 30 Мая, которое мы сообщаемъ здѣсь въ сокращеніи:

„Раздѣливъ армію на три колонны, 27 Мая, я двинулся съ нею къ Мантуѣ, куда прибылъ 28 числа. Для прикрытія же сего похода, я приказалъ полковнику Цобелю произвести того же числа ложную аттаку на лѣвое непріятельское крыло при Постренго. — Такимъ образомъ со всею силою бросился я на правое непріятельское крыло, послѣ чего 29 числа, подъ прикрытіемъ Мантуи переправился чрезъ рѣку Минчіо, а за симъ напалъ на непріятельскій постъ по ту сторону Куртатоны. Здѣсь битва продолжалась 3 часа, и мы овладѣли куртанскою линіею; при семъ взялъ я въ плѣнъ 2,000 чел., въ томъ числѣ 1 полковника и 66 офицеровъ, а также весь неаполитанскій баталіонъ; сверхъ сего мы взяли въ добычу 5 пушекъ, 4 пороховые ящика и штандартъ. Это, а равно обезпеченіе возможности предпринимать свободныя движенія съ фланга и тыла непріятеля, были плодами этого дня. Мы съ нашей стороны лишились 200—300 чел. убитыми и ранеными, а въ томъ числѣ 40 офицеровъ. Сегодня, 30 числа, я подвигаюсь по рѣкѣ Минчіо къ Гоитѣ и Черезарѣ.“

— Вся армія Радецкаго въ этой экспедиціи состояла изъ 50,000 чел.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Prussy

Berlin. 5 czerwca.

Król przesłał Ministrom następujące pismo Xięcia Prusskiego: „Donoszę najpoddanniéj W. Kr. Mości. że, stosownie do otrzymanego rozkazu, opuściłem Londyn i wróciłem znowu na ląd stały. Ten okres czasu uważam za najstosowniejszy do wynurzenia otwarcie W. Kr. Mości, uczuć, z któremi wracam do ojczyzny. Pokładam nadzieję, że swobodne instytucye, do których utrwalenia powołałeś Królu Reprezentantów narodu, za łaskawą pomocą Boga, coraz więcéj dla szczęścia Pruss rozwijać się będą. Temu rozwijaniu się poświęcę stanowczo i wiernie wszystkie moje siły, oczekując z upragnieniem chwili, w któréj uznać będę mógł ustawę, którą W. K. Mość masz zamiar nadać, po naradzeniu się sumienném ze swoim ludem.“

— Na siódmem posiedzeniu Prusskiego Zgromadzenia Narodowego, odbytem d. 31 maja, uznano wybór Xięcia Prusskiego na Reprezentanta z okręgu Wirżyńskiego (*Wirsitz*) za ważny, albowiem opóźnienie jego nastąpiło w skutku wojennego stanu téj okolicy.

— Na dzisiejszém posiedzeniu Prusskiego Zgromadzenia Narodowego, oświadczył Prezes Ministrów, Camphausen, że Xiążę Prusski przybędzie do Berlina jutro lub najdaléj pojutrze.

— Z powodu złożenia przez Jenerała Aschoff dowództwa tutejszéj gwardyi narodowéj, zajmują się tu teraz wyborem nowego dowódzcy. Wiele głosów jest za Xięciem Albrechtem. Tymczasowie dowództwo gwardyi narodowéj objął powszechnie lubiony Major Benda.

— Kuratorya Uniwersytetska została zniesioną.

Dnia 7 czerwca.

Xiążę Prusski przybył wczoraj do Magdeburga, gdzie bardzo uprzejmie był przyjęty i przenocował, a dziś z rana, z małżonką swoją i dziećmi, przybył do Potsdamu, gdzie przy parku jelenim przyjmowali go Król i Królowa, wraz z całą familią Królewską, a mieszkańcy Potsdamu powitali go okrzykami hurra! — Xiążę Prusski zawiadomił Prezesa Zgromadzenia Narodowego, że nie zajmie na teraz miejsca w Izbie, i upoważnił do przywołania jego zastępcy, Radzcy legacyjnego Küpfer.

— Poseł francuzki, Em. Arago, ma jutro odwiedzić tutejszy klub demokratyczny.

— Wszystkie Prusskie twierdze nad-Reńskie postawione są w stanie wojennym.

Austrya.

Wiedeń, 4 czerwca.

Cesarz, rozkazem gabinetowym, uwolnił Hr. Hoyos od dowództwa gwardyą narodową.

— Z Inspruku donoszą pod d. 29, że przy Cesarzu utworzyć się ma nowe ministerstwo, pod prezydencyą Hr. Stadiona.

— *Gazeta Wiedeńska* zawiera urzędowy raport Feldmarszałka Radeckiego, datowany z głównéj kwatery w Mantui d. 30 maja, który tu w skróceniu udzielamy:

„Podzieliwszy armię na 3 kolumny, ruszyłem z nią d. 27 do Mantuy, gdzie stanąłem d. 28. Dla zasłonienia zaś tego pochodu, kazałem Półkownikowi Zobel tegoż dnia wykonać pozorny attak na lewe skrzydło nieprzyjaciela pod Pastrengo. Tym sposobem z całą siłą rzuciłem się na prawe skrzydło nieprzyjacielskie, poczém d. 29, pod zasłoną Mantui, przebyłem rz. Mincio, a następnie uderzyłem na stanowisko nieprzyjaciela z tamtéj strony Curtatone. Walka trwała tu 3 godziny; linia pod Curtatone została zdobytą: zabrałem do niewoli 2,000 ludzi, w liczbie których 1 Półkownika i 66 oficerów, oraz cały batalion Neapolitańczyków; nadto zdobyłem 5 dział, 4 jaszczyki prochu i sztandar. To, oraz zapewniona możność przedsiębrania swobodnych poruszeń z boku i z tyłu nieprzyjaciela, były owocami dnia tego. Strata z naszéj strony wynosi 200—300 zabitych i ranionych, pomiędzy któremi 40 oficerów. Dziś, dnia 30-go, posuwam się ponad rz. Mincio ku Goito i Cesarea.“

— Cała armia Feldm. Radeckiego w téj wyprawie wynosić miała 50,000 ludzi.

— По послѣднимъ извѣстіямъ германскихъ газетъ, произошли новые схватки между непріятельскими арміями, однако выгоды, ожидаемыя отъ столь искусно расчитаннаго и благополучно исполненнаго движенія фельдмаршала Радецкаго на Мантую, не осуществились; напротивъ армія Короля Карла Алберта получила перевѣсъ, въ слѣдствіе чего сдалась давно осаждаемая крѣпость Пескіера, о прежней капитуляціи коей ложно было сообщено въ газетахъ.

— Генералъ-лейтенантъ Вельденъ, въ изданной къ жителямъ Венеціи прокламаціи, приглашаетъ ихъ къ миру, обѣщая полное прощеніе, если тотчасъ положатъ они оружіе. Причемъ объявляетъ истребительную войну чужестранцамъ, кои, причиняя безчестіе знаку св. Креста, носимому ими на груди, напали на госпиталь, гдѣ находились раненые Австрійцы, и безжалостно умертвили ихъ. Въ заключеніе приглашаетъ жителей, соединиться съ австрійскими войсками, для изгнанія фанатическихъ враговъ и возстановленія спокойствія.

Венгрія. *Пестъ, 2 Іюня.*

Министръ духовныхъ дѣлъ Кетвосъ, ѣздившій съ эрцгерцогомъ Стефаномъ въ Инсбрукъ, привезъ съ собою отношеніе министра иностранныхъ дѣлъ князя Эстергази, съ увѣдомленіемъ, что онъ представлялся Королю и просилъ Его Величество переѣхать для пребыванія въ городъ Пестъ; но получилъ въ отвѣтъ, что Его Величество весьма желалъ бы находиться среди Венгерцевъ, но при нынѣшнихъ обстоятельствахъ не можетъ сего исполнить. Эрцгерцогъ Стефанъ увѣдомилъ министерство, что онъ постарается убѣдить наслѣдника престола эрцгерцога Франца Карла пріѣхать въ Пестъ.

— Военный министръ Мессаросъ произвелъ вчера смотръ національной гвардіи и войскамъ, которыя потомъ принесли клятву на венгерскую хартію. Италійскій полкъ „Чеккопіери," тоскующій по родинѣ, принесъ клятву когда военный министръ объяснилъ ея форму. Такимъ же образомъ далъ клятву и иллирійскій эрцгерцога Леопольда полкъ.

— На собраніи горожанъ, чиновниковъ и поселянъ саксонскихъ, происходившемъ въ Германштадтѣ (въ Семиградѣ) 18 Мая, единодушно признали, что союзъ съ Венгріею былъ бы противенъ интересу австрійской Имперіи, отечества вообще и въ особенности интересу саксонской колоніи. Напротивъ, Семиградскій сеймъ, начавшійся 29 Мая въ Клаузенбургѣ, изъявилъ мнѣніе въ пользу соединенія съ Венгріею.

— Въ Сербской Всеобщей Югославянской Газетѣ, издаваемой въ Пестѣ, напечатано 9-го Мая ст. ст., что въ народномъ собраніи, состоявшемъ изъ 6000 человѣкъ, въ Карловцѣ, 1-го Мая, нынѣшній Митрополитъ всѣхъ австрійскихъ Сербовъ, Іосифъ Раячичъ, единогласно и единодушно избранъ и провозглашенъ Патріархомъ Сербскимъ. Въ прокламаціи объ этомъ, тутъ же напечатанной, сказано, что Сербы совершили это на основаніи старинныхъ правъ, въ послѣднее время немного забытыхъ, но что они, по-прежнему, остаются вѣрными подданными австрійскаго Императора—Государя своего и Отца. Въ томъ же собраніи избрали себѣ Сербы и воеводу. Въ этомъ званіи соединена, кажется, съ военною и гражданская власть, но только для Срема, Бачки и Баната, трехъ провинцій, чисто сербскихъ, всегда бывшихъ нераздѣльными, и по происхожденію своему, составляющихъ часть Сербовъ Задунайскихъ и Засавскихъ. Что же касается до патріаршескаго достоинства, то оно установлено въ Сербіи Императоромъ Сербскимъ Стефаномъ Душаномъ, еще въ 1346 году. Столицею перваго патріарха Сербскаго былъ Пекъ, въ южной Сербіи, нынѣшней Албаніи, близъ Скопіи, въ которой пребывалъ Императоръ. Въ Славонію же, т. е. Сремъ, и именно въ Крушедолъ, перенесена столица патріарха въ 1724 году, въ Карловецъ въ 1739 году, а около этого времени достоинство патріарха упразднено правительствомъ австрійскимъ, довольствовавшимся избраніемъ только Митрополита для Сербовъ, пребывающихъ въ австрійскихъ владѣніяхъ. Патріархъ Сербскій Іосифъ Раячичъ возведенъ въ сіе достоинство съ торжествомъ, при которомъ вручены были ему всенародно и древнія патріаршескія хоругви, свято хранившіяся въ Карловцѣ.

— Сербскій министръ Вучичъ, по представленію Венгерскаго министерства, отдалъ строгое приказаніе Сербамъ, вторгнувшимся съ оружіемъ въ Банатъ,

— Podług późniejszych wiadomości z gazet Niemieckich, zaszły nowe potyczki między armiami nieprzyjacielskiemi, wszakże korzyści przewidywane z tak głęboko wyrachowanego i szczęśliwie dokonanego poruszenia Feldmarszałka Radeckiego ku Mantui, nie ziściły się; owszem armia Króla Karola Alberta wzięła przewagę, skutkiem czego było poddanie się oddawna obleganéj twierdzy Peschiery, o któréj wcześniejszém zdobyciu mylnie donosiły gazety.

— Jenerał-Porucznik Welden wydał z Conegliano odezwę do Wenecyan, zachęcając ich do pokoju i oświadczając im zupełne przebaczenie jeżeli natychmiast broń złożą. Wypowiada zaś wojnę obcym wojskom, które hańbiąc znak krzyża świętego, który na piersiach noszą, napadły na szpital, gdzie się znajdowali ranni Austryacy i tych bez miłosierdzia wymordowali. Radzi nakoniec Wenecyanom, aby połączyli się z wojskami Austryackiemi, w celu wypędzenia tych fanatycznych hufców i przywrócenia spokojności i porządku.

Węgry. *Pest, 2 czerwca.*

Minister wyznań Cötvös, który Arcy-Xięciu Stefanowi do Inspruku towarzyszył, przywiózł tu depeszę Ministra spraw zagranicznych, Xięcia Esterhazy, w któréj donosi kolegom, że miał posłuchanie u Króla, w celu nakłonienia go do zamieszkania w Peszcie, ale Monarcha odrzekł mu na to, że wprawdzie wielce życzy sobie znajdować się śród wiernych swoich Węgrów, ale obecne okoliczności nie dozwalają mu teraz tego wykonać. Z drugiéj strony, Arcy-Xiążę Stefan miał zapewnić gabinet, że nakłoni Arcy-Xięcia Franciszka-Karola, następcę tronu, do zjechania do Pesztu.

— Minister wojny, Mezzaros, odbył wczoraj przegląd tutejszéj gwardyi narodowéj i wojska, które następnie złożyło przysięgę na Konstytucyą Węgierską. Półk Włoski „Ceccopieri" tęskniący za krajem rodzinnym, złożył ją dopiéro wtedy, gdy mu Minister wojny objaśnił bliżéj iéj rotę. Podobnież i półk Illyryjski Arcy-Xięcia Leopolda przysiągł.

— Na zgromadzeniu mieszczan, urzędników i wieśniaków Saxońskich odbytym w Hermanstadt (w Siedmiogrodzie) 18 maja, uznano jednomyślnie, że przystąpienie do Związku z Węgrami byłoby przeciwne interessowi Monarchii Austryackiéj. Ojczyzny w ogólności, a szczególniéj interessowi kolonii Saxońskiéj. Przeciwnie Sejm Siedmiogrodzki, który 29 z. m. rozpoczął swe obrady w Klauzenburgu, postanowił oświadczyć się za Unią z Węgrami.

— W *Serbskiéj Powszechnéj Południowo-Sławiańskiéj Gazecie*, wychodzącéj w Peszcie, umieszczono pod d. 9 maja, że na Zgromadzeniu Narodowém, składającém się ze 6,000 osób, odbytem w Karłowic 1 maja, teraźniejszy Metropolita wszystkich Austryackich Serbów, Józef Rajaczycz, jednogłośnie i jednomyślnie obrany został i mianowany Patryarchą Serbskim. W odezwie z tego względu, w tejże gazecie umieszczonéj, powiedziano, że Serbowie odbyli ten wybór na zasadzie starodawnych praw, w czasach ostatnich nieco przepomnianych, lecz że nie mniéj przeto pozostaną zawsze jak przedtém wiernymi poddanymi Cesarza Austryackiego—Pana Swego i Ojca. Na témże Zgromadzeniu, obrali sobie Serbowie i Wojewodę. W téj godności połączona jest, jak się zdaje, z wojenną władzą i cywilna, ale tylko dla Sremu, Baczki i Banatu, trzech prowincyi czysto Serbskich, które zawsze były nierozdzielne i z pochodzenia swego składają część Serbów Zadunajskich i za rzeką Sawą.—Co się zaś tyczy godności Patryarszéj, ta została ustanowioną w Serbii przez Cesarza Serbskiego, Stefana Duszana, jeszcze w roku 1346. Stolicą piérwszego Patryarchy był Pek, w południowéj Serbii, teraźniejszéj Albanii, niedaleko Skopii, w któréj przebywał Cesarz. Do Sławonii zaś, t. j. do Sremu, a mianowicie do Kruszedołu, przeniesioną została stolica Patryarchy w roku 1724, do Karłowic w r. 1739, a około tego czasu godność Patryarchy została zniesioną przez Rząd Austryacki, który poprzestał na wybraniu tylko Metropolity dla Serbów, mieszkających w państwach Austryackich. Patryarcha Serbski, Józef Rajaczycz, został wyniesiony na tę godność z uroczystością, w czasie któréj wręczone mu też były publicznie starożytne chorągwie patryarchalne, święcie przechowywane w Karłowic.

— Serbski Minister Wuczycz, na przedstawienie Węgierskiego Ministerstwa, dał najsurowszy rozkaz Serbom, którzy wtargnęli byli zbrojno do Banatu, w celu zawarcia

для вступленія въ союзъ и заговоры съ своими единоплеменниками, немедленно положить оружіе, и воротиться домой, угрожая, въ противномъ случаѣ, что съ ними будетъ поступлено, какъ съ мятежниками.

— Около 6,000 Шеклесцевъ идетъ въ Венгерцамъ на помощь противъ Иллирійцевъ и Сербовъ; завтра они расположатся уже лагеремъ при Шегединѣ.

Галиція. *Лембергъ*, 5 *Мая.*

Губернаторъ Королевствъ Галиціи и Лодомиріи, получивъ повелѣніе Его Имп. Велич. образовать новое министерство и съ этою цѣлію прибыть въ Инсбрукъ, пригласилъ командующаго генерала Галиціи, барона Гаммерштейна, чтобы, по сношеніи съ губернскимъ вице президентомъ, графомъ Голуховскимъ, онъ заналъ его мѣсто до дальнѣйшаго повелѣнія.

Инспрукъ, 31 *Мая.*

Эрцгерцогъ Райнеръ выѣхалъ отсюда вчера, а эрцгерцогъ Стефанъ сегодня. Изъ Вѣны прибыла сюда депутація общества авторовъ, съ огромною просьбою, и завтра будетъ имѣть аудіенцію у Императора и эрцгерцога Франца-Карла. Императорская фамилія находится въ вожделѣнномъ здравіи. Изъ числа членовъ дипломатическаго корпуса находятся здѣсь: Датскій посланникъ гр. Билле-Браге, Нидерландскій баронъ Гекеренъ и секретарь Россійскаго посольства, гр. Павелъ Убри.

— Въ Тирольской газетѣ отъ 26 Мая напечатанъ отвѣтъ Тирольской націи на прокламацію Богемцевъ, сообщенную нами въ прошедшемъ номерѣ. Тирольцы отвергаютъ господствующую мысль въ воззваніи Богемцевъ, чтобы интересы Австріи отдѣлить отъ общаго дѣла Германіи. Отвѣтъ заключенъ слѣдующими словами: „если вы искренно желаете содѣйствовать удержанію цѣлости Австріи, то вамъ предстоитъ прежде отказаться отъ вашей ненависти въ Германіи, и принять участіе къ совѣщаніяхъ, которыя происходятъ во Франкфуртѣ на счетъ общихъ дѣлъ.

Верхняя Австрія, 26 *Мая.*

Жители Зальцбурга, громко кричавшіе, съ 15 Мая, о своемъ національномъ духѣ, требуютъ для своей малой страны (Зальцбургскаго округа) учрежденія отдѣльнаго правленія, отдѣльнаго университета и отдѣленія въ административномъ отношеніи своихъ соловаренъ, лѣсовъ и проч. Грустно находить повсюду этотъ жалкій и своекорыстный духъ отдѣленія и мѣстныхъ выгодъ, вмѣсто истиннаго и искренняго патріотисма! Только Тироль составляетъ исключеніе: онъ одинъ сражается за отечество, и благородно жертвуетъ ему своею кровью и всѣми выгодами.

Тріэстъ 28 *Мая.*

Австрійскій посланникъ при Римскомъ дворѣ, гр. Лютцовъ, прибылъ сюда.

— Сегодня до полудня снова появилась непріятельская эскадра въ нашей гавани, но безъ неаполитанскихъ пароходовъ, отплывшихъ въ Неаполь. По полудни присланъ былъ сюда парламентеръ, съ требованіемъ выдачи нѣсколькихъ венеціянскихъ судовъ, взятыхъ нашею морскою дивизіею при блокировкѣ Венеціи. Но такъ какъ суда эти, еще 19 Мая, слѣдовательно до появленія на нашихъ водахъ италійской эскадры, были освобождены, то дѣло это, по видимому, уже улажено.

31 *Мая.*

Состоящій здѣсь англійскій консулъ, Г. Равенъ, и командиръ находящагося въ здѣшнемъ портѣ англійскаго корабля *Terrible* отправились на военномъ пароходѣ *Locust*, прибывшемъ вчера съ важными депешами отъ адмирала Паркера, къ непріятельскому флоту, который замѣченъ былъ сегодня въ три часа утра съ морскаго маяка.

Франція.

Парижъ, 1 *Іюня.*

Засѣданіе національнаго собранія 30 *Мая.* Вице-президентъ Сенаръ открылъ засѣданіе въ часъ по полудни, а какъ на очереди состояло продолженіе разсмотрѣнія проекта о правахъ и обязанностяхъ исполнительной коммиссіи, то онъ совѣтовалъ, чтобы члены этой коммиссіи, обще съ избраннымъ комитетомъ, сдѣлали совѣщаніе по сему предмету въ подлежащемъ отдѣленіи, что и было исполнено. Тѣмъ вре-

związku i knowania spisków z mieszkającymi tam swymi współplemiennikami, iżby natychmiast złożyli oręż i wrócili do domów, grożąc, w przeciwnym razie, iż będzie postąpiono z nimi jak z buntownikami.

— Około 6,000 Szeklów śpieszy Węgrom na pomoc, przeciw Illiryjczykom i Serbom, jutro stanąć już mają w obozie pod Szegedinem.

Galicya. *Lwów*, 5 *czerwca.*

Gubernator Królestw Galicyi i Lodomeryi, otrzymawszy od N. Pana polecenie utworzenia nowego Ministerstwa, i w tym celu powołany do dworu Królewskiego w Inspruku, wezwał komenderującego Jenerała Galicyi Bar. Hammerstein, aby za porozumieniem się z Gubernialnym Wice-Prezydentem Hr. Gołuchowskim, aż do dalszych najwyższych rozkazów, jego miejsce zastępował.

Insprук, 31 *maja.*

Arcy-Xiążę Rajner odjechał stąd wczoraj, a dziś Arcy-Xiążę Stefan. Przybyła z Wiednia deputacya towarzystwa autorów, z olbrzymią prośbą, i jutro mieć będzie u Cesarza i Arcy-Xięcia Franciszka Karola posłuchanie. Cała rodzina Cesarska używa dobrego zdrowia. Z członków Ciała Dyplomatycznego są tu obecni: Poseł Duński Hr. Bille-Brahe, Niderlandzki Baron Heeckeren, i Sekretarz Poselstwa Rossyjskiego, Hr. Paweł d'Oubril.

— Gazeta Tyrolska z dnia 26 maja zawiera odpowiedź narodu Tyrolskiego na wiadomą proklamacyą Czechów. Tyrolczycy odrzucają myśl górującą w wezwaniu Czechów, iżby odłączyć interess Austryi od ogólnéj sprawy Niemiec. Odpowiedź tak się kończy: „jeżeli pragniecie szczerze dopomódz do utrzymania całości Austryi, macie się naprzód zrzec waszéj nienawiści ku Niemcom, i wziąć udział w obradach, które się toczą we Frankfurcie o wspólnych sprawach.“

Górna Austrya, 26 *maja.*

Mieszkańcy Salzburga, którzy od wypadków 15 maja tak wiele mówili o swym duchu narodowym, poszli też za złym przykładem i zaczynają już dla swego małego okręgu domagać się oddzielnego Rządu, oddzielnego Uniwersytetu i odłączenia we względzie administracyjnym swoich żup solnych, lasów, *etc.* Prawdziwie smutno jest widzieć, jak ten prowincyonalny egoizm bierze górę wszędzie nad prawym patryotyzmem. Jeden Tyrol dotąd stanowi wyjątek, niosąc swą krew i mienie na ofiarę dla wspólnéj ojczyzny.

Tryest, 28 *maja.*

Przybył tu Hrabia Lützow, Poseł Austryacki przy dworze Rzymskim.

— Dziś przed południem eskadra nieprzyjacielska ukazała się znowu w naszéj przystani, lecz bez parostatków Neapolitańskich, które odpłynąć miały do Neapolu. Po południu przysłany tu został Parlamentarz, z żądaniem wydania kilku statków Weneckich, zabranych przez naszą dywizyę morską w czasie blokowania Wenecyi. Ale ponieważ te statki już d. 19 maja, a zatém przed ukazaniem się na naszych wodach eskadry Włoskiéj, zostały uwolnione, sprawa ta więc zdaje się być załatwioną.

Dnia 31 *maja.*

P. Raven, tutejszy Wice-Konsul angielski, udał się, łącznie z dowódzcą stojącego w naszym porcie okrętu angielskiego *Terrible*, na wojennym parostatku *Locust*, przybyłym w dniu wczorajszym z ważnemi depeszami Admirała Parker, do floty nieprzyjacielskiéj, którą dzisiaj o 3-éj godzinie rano z latarni morskiéj postrzeżono.

Francya.

Paryż, 1 *czerwca.*

Obrady Zgromadzenia Narodowego w dniu 30-*m maja.* Wice-Prezes Senard otworzył obrady o godzinie piérwszéj; a że z porządku dziennego przypadał dalszy ciąg projektu do prawa o atrybucyach Kommissyi wykonawczéj, radził zatém, iżby członkowie rzeczonéj Kommissyi, spólnie z wybranym ze Zgromadzenia Narodowego Komitetem, naradzili się nad tym przedmiotem, we właściwym wydziale, co téż uskuteczniono. Tymczasem zajmowało

менемъ собраніе занималось разсмотрѣніемъ прошенія рабочихъ о возвращеніи имъ директора Томаса. Нѣсколько членовъ совѣтовали упразднить національныя фабричныя заведенія, утверждая, что они не только причиняютъ ущербъ частнымъ фабрикамъ, но отягощаютъ и казну безполезнымъ расходомъ; Г. Гранденъ приписывалъ рабочимъ политическіе замыслы, опасные для края; министръ публичныхъ работъ, Г. Трела, защищалъ эти заведенія, а одинъ изъ членовъ ремесленной коммиссіи утверждалъ, что всякое подозрѣніе противъ образа мыслей рабочихъ не основательно, соглашаясь впрочемъ что заведенія эти должны быть преобразованы. По окончаніи сужденій по сему предмету, утверждено преобразованіе сихъ заведеній. Во время сихъ преній, комитетъ, составляющій проектъ правъ и обязанностей исполнительвой коммиссіи, окончилъ свои совѣщанія и прочелъ результатъ оныхъ. Исполнительной коммиссіи предоставлено распоряжаться, охраняющею національное собраніе, военною силою, но только внѣ залы засѣданій. Пренія по сему предмету были жарки и продолжительны, но г-нъ Ламартинъ согласилъ противныя мнѣнія и привелъ дѣло къ желаемому концу, потому что національное собраніе, значительнымъ большинствомъ, утвердило этотъ проектъ.

— Генералъ-прокуроръ пригласилъ г-на Луи Блана въ уголовный судъ, за поведеніе его, 15 Мая, что подало поводъ къ жаркимъ преніямъ въ отдѣленіяхъ національнаго собранія, и еще не рѣшено позволятъ ли представители предать его суду.

— Исполнительная коммиссія назначила г-на Беллока чрезвычайнымъ посланникомъ при Бельгійскомъ дворѣ, Г. Сенъ де Буа ле Комтъ назначенъ чрезвычайнымъ посланникомъ при сардинскомъ дворѣ.

— Законодательная коммиссія, хотя и состоитъ изъ членовъ, совершенно противуположныхъ между собою мнѣній, однако подаетъ примѣръ рѣдкаго единодушія и согласія. Главнѣйшіе вопросы уже разрѣшены, а проектъ будетъ эковченъ чрезъ 15 или 20 дней, и въ концѣ Іюня будетъ представленъ въ собраніе. Въ 1791 году, конституціонное собраніе занималось 18 мѣсяцевъ составленіемъ устава.

— Предложенный на дняхъ Г. Кремье національному собранію, проектъ закона о разводахъ встрѣтилъ сильныхъ противниковъ. Въ пятомъ отдѣленіи признанъ этотъ проектъ оскорбительнымъ для религіи, для семейныхъ связей и для общественнаго порядка. Въ шестомъ, возставали касательно воспитанія дѣтей, на что возражалъ докладчикъ, г-нъ Наше; въ 7 и 8 отдѣленіяхъ нашлись благопріятствующіе разводамъ, а въ 10-мъ, Г. Дюпенъ и епископомъ Орлеанскій усильно противились возстановленію разводовъ. Г-нъ Викторъ Консидеранъ не благопріятствовалъ этому проекту, утверждая однако, что христіанская нравственность довольно сильна и не имѣетъ нужды вооружаться запрещеніемъ разводовъ.

— Вчера приклѣена бы а на улицахъ красная афиша, въ которой приглашаютъ всѣхъ женщинъ, искренно преданныхъ республикѣ, собраться сегодня утромъ въ десять часовъ на Вандомской площади, и поднести министру юстиціи Креміе благодарственный адресъ за представленный имъ національному собранію законъ о возобновленіи разводовъ.

— Министръ юстиціи сообщилъ представителямъ проектъ закона объ измѣненіи существующей системы суда присяжныхъ.

— Въ Люксанбургскомъ дворцѣ отдѣлываютъ покои, въ коихъ будутъ помѣщаться члены исполнительной коммиссіи; въ главномъ зданіи этого дворца будутъ жить Гг. Ледрю Ролленъ, Мари, Гарнье Пажесъ и секретарь временнаго правленія г-нъ Паньеръ, а въ маломъ дворцѣ Гг. Ламартинъ и Араго.

— Сегодня утромъ продавали съ аукціона 130 лошадей, принадлежавшихъ Королевскому двору и бывшихъ понынѣ въ распоряженіи членовъ національнаго правительства.

— Въ Монитерѣ напечатано постановленіе о преобразованіи совѣта адмиралтейства, который впредь будетъ состоять изъ 11-ти членовъ. Въ числѣ ихъ будутъ находиться адмиралы: Гюгонъ, де ла Сюсъ и Гамеленъ.

— Дивизіонный генералъ Фуше назначенъ начальникомъ первой дивизіи, а бригадный генералъ Дюпоне комендантомъ города Парижа.

się Zgromadzenie prośbą robotników o powrócenie im dyrektora P. Thomas. Kilku członków obstawało za zniesieniem warstatów narodowych, dowodząc, że nie tylko na tém cierpią rękodzielnie prywatne, ale także i skarb publiczny obciąża się niepotrzebnym wydatkiem; P. Grandin przypisywał nawet robotnikom cele polityczne, niebezpieczne dla kraju; atoli bronił ich Minister robót publicznych P. Trelat, a jeden z członków Kommissyi rzemieślniczéj protestował przeciw wszelkiemu względem nich podejrzeniu; zgadzał się jednakże na to, że warstaty powinny uledz reformie. Po zamknięciu powszechnych w tym przedmiocie rozpraw uchwalono reorganizacyą warstatów. Podczas trwania tych rozpraw, Komitet układający prawo o atrybucyach Kommissyi wykonawczéj skończył także swoje narady i odczytał sprawozdanie, udzielające Kommissyi wykonawczéj władzę rozporządzania siłą wojenną, użytą do zabezpieczenia Zgromadzenia Narodowego, jedynie za obrębem sali jego posiedzeń. Rozprawy nad tym przedmiotem były i długie i żywe, lecz P. Lamartine pojednał przeciwne zdania i osiągnął skutek pożądany; Zgromadzenie bowiem Narodowe, znaczną większością, projekt ten uchwaliło.

— Prokurator Jeneralny zapozwał P. Ludwika Blanc do sądu kryminalnego, za postępowanie tegoż w d. 15 maja; rzecz ta dała powód do żywych rozpraw w biurach Zgromadzenia Narodowego, i dotychczas jeszcze nie zostało rozstrzygnięte: czy Reprezentanci pozwolą na oddanie go pod sąd.

— Kommissya wykonawcza mianowała P. Bellocq nadzwyczajnym Posłem przy Królu Belgijskim, a P. St. de Bois le Come nadzwyczajnym Posłem przy dworze Sardyńskim.

— Kommissya ustawodawcza, lubo złożona z członków mających zupełnie odmienny sposób widzenia rzeczy, daje jednakże dowód rzadkiéj jedności i zgody. Główne kwestye już są załatwione, i cały projekt będzie najdaléj za dni 15 lub 20 dokończony i następnie złożony Zgromadzeniu przed końcem czerwca. W roku 1791 Zgromadzenie konstytucyjne pracowało 18 miesięcy nad ustawą.

— Wniesiony świeżo do Zgromadzenia Narodowego, przez Ministra Cremieux, projekt do prawa przywracającego rozwody, znajduje silnych przeciwników; w piątém biurze uznano go przeciwnym religii, związkom rodzinnym i porządkowi towarzyskiemu; w szóstem, czyniono zarzuty co do wychowania dzieci, które jednak sprawozdawca, P. Nachet, odparł; w siódmém i ósmém znaleźli się stronnicy rozwodów; atoli w 10-m, P. Dupin, i Biskup Orleański opierali się najusilniéj przywróceniu rozwodów. P. Wiktor Considerant nie sprzyjał również temu projektowi; utrzymywał jednak, że moralność Chrześciańska jest dosyć silną, aby nie potrzebowała uzbrajać się w zakaz rozwodów.

— Wczoraj poprzylepiano na rogach ulic czerwone afisze, w których wzywają wszystkie kobiety, szczérze przywiązane do Rzeczypospolitéj, aby się dziś zgromadziły z rana o godzinie 10-éj, na placu Vendôme, dla złożenia Ministrowi sprawiedliwości, Crémieux, dziękczynnego adressu, za wniesione przezeń do Zgromadzenia Narodowego prawo o przywróceniu rozwodów.

— Minister sprawiedliwości złożył także Reprezentantom projekt do prawa o zmianie dotychczasowego systematu sądu przysięgłych.

— W pałacu Luxemburskim ozdabiają pokoje, mające służyć na mieszkanie członków Kommissyi wykonawczéj; w samym pałacu mieszkać będą PP. Ledru Rollin, Marie, Garnier-Pagès, i Sekretarz Rządu tymczasowego, P. Pagnerre; zaś w małym pałacu Luxemburgskim, PP. Lamartine i Arago.

— Dzisiaj rano sprzedano przez publiczną licytacyą 130 koni, należących do listy cywilnéj, których używali członkowie Rządu Narodowego.

— *Monitor* ogłosił dekret uorganizowania rady Admiralicyi, która się odtąd z 11 członków składać i w swém gronie Admirałów Hugon, de la Susse i Hamelin liczyć będzie.

— Jenerał dywizyi Foucher, otrzymał dowództwo piérwszéj dywizyi, a Jenerał brygady Duponey, został komendantem placu miasta Paryża.

— Въ Парижѣ находятся три полка пѣхоты, одинъ драгунскій и одинъ уланскій; въ окрестностяхъ же этой столицы расположены два легкіе и восемь линѣйныхъ пѣхотныхъ полковъ.

— Въ *Presse* увѣряютъ, что изъ 115,000 рабочихъ, находящихся въ національныхъ мастерскихъ, только 8,000 подписали прошеніе къ національному собранію.

— Въ *Constitutionnel* пишутъ, что въ національныхъ фабричныхъ заведеніяхъ помѣщаются отъ 30 до 40 тысячь рабочихъ, непринадлежащихъ къ Сенскому департаменту, отъ 11 до 12 тысячъ освобожденныхъ изъ тюремъ, или бѣжавшихъ съ галеръ арестантовъ, и 12,000 чел., бывшихъ до сего времени носильщиками или посыльными.

— Ультра-республиканцы возбудили смятенія въ Бонѣ (въ Алжиріи), но порядокъ возстановленъ, а генералъ-губернаторъ приговорилъ пятерыхъ зачинщиковъ къ 15-лѣтнему изгнанію изъ Алжиріи.

2 *Іюня.*

Засѣданіе Національнаго Собранія 1 *Іюня.* Въ началѣ засѣданія Г. Бертолонъ предложилъ о присоединеніи Алжиріи къ Франціи, и о предоставленіи ей общихъ съ нею правъ и преимуществъ; проектъ сей переданъ въ законодательную коммиссію. Потомъ, Г. Жюль Фавръ представилъ, отъ имени коммиссіи, состоящей изъ 18-ти членовъ, докладъ о томъ: слѣдуетъ-ли г-на Луи-Блана предать суду, или нѣтъ? Послѣ краткаго вступленія ораторъ сказалъ: „Ни какой законъ не освобождаетъ безусловно представителя отъ судебной отвѣтственноси. По сему коммиссія, удерживаясь отъ всякаго стремленія политическихъ партій, и по вниманію, что прокураторія не по ослѣпленію страсти, но по строгому исполненію возложеннаго на нее долга, вошла на Г. Луи-Бланка съ жалобою, опредѣлила: что національное собраніе можетъ разрѣшить генералъ прокурора и прокурфровъ республики подвергнуть представителя Луи Блана суду. Опредѣленіе сіе утверждено 15-ю голосами противъ 3.“ Г. Дежоржъ требовалъ, чтобы назначенъ былъ достаточный срокъ для разсмотрѣнія сего дѣла, но все собраніе требовало, чтобы оно завтра же было доложено. Послѣ того Г. Луи-Бланъ, въ сопровожденіи нѣсколькихъ друзей, вышелъ изъ залы, и собраніе продолжало разсматривать проектъ устава.

— Луи Бонапарте прибылъ изъ Лондона, чтобы ходатайствовать, по своей просьбѣ, у національнаго собранія, которое отринуло оную, не дозволивъ даже прочесть; полиція приказала ему выѣхать.

— Бельгійскій посланникъ, князь де Линь, представилъ вчера министру иностранныхъ дѣлъ свои вѣрительныя грамоты и изъяснилъ дружественное расположеніе Бельгіи къ французской республикѣ. Сегодня Испанскій посланникъ былъ принятъ въ оффиціальной аудіенціи г-мъ Араго, и вручилъ ему вѣрительныя свои грамоты.

— Директоръ архивовъ министерства иностранныхъ дѣлъ, г-нъ Минье не удаленъ отъ сей должности, а уволенъ по прошенію.

3 *Іюня.*

Засѣданіе Національнаго Собранія, 2 и 3 *Іюня.* На вчерашнемъ засѣданіи г-нъ Петри предлагалъ, чтобы собраніе отвергло декретъ 1832 года объ изгнаніи фамиліи Наполеона. Предложеніе это поддерживалъ министръ юстиціи, г-нъ Кремье, а собраніе постановило разсмотрѣть оное на будущей недѣлѣ. За симъ полковникъ Ре требовалъ, чтобы на знакахъ ордена Почетнаго Легіона возстановить грудное изображеніе Наполеона и уничтожить корону; но теперешній начальникъ національной гвардіи, г-нъ Клементій Тома, предлагалъ вовсе упразднить этотъ орденъ, однако же г-нъ Лебретонъ возсталъ противъ этого, сказавъ генералу народной гвардіи, что онъ оскорбилъ тѣмъ чувство чести Франціи; въ слѣдствіе сего, разсмотрѣніе этого предложенія отложено до будущаго засѣданія. Президентъ Г. Бюше предложилъ, чтобы собраніе рѣшило участь г-на Луи Блана. Послѣ нѣсколькихъ рѣчей въ пользу этого предложенія, обвиненный, возставая противъ онаго, произнесъ слѣдующую рѣчь: Я объявилъ, господа, что не буду защищаться. Что же касается до разглашаемыхъ тайныхъ обвиненій, почитаю ихъ частнымъ вымысломъ. Вчера узналъ я, что носятся слухи, будто я 15 Мая находился въ ратушѣ. Это ложь. Пусть явится тотъ, кто захочетъ мнѣ доказать это. Г. Луи Фавръ, докладчикъ коммиссіи обѣщалъ представить собранію, въ случаѣ требованія, слѣдственное дѣло.“ При этихъ

— W Paryżu stoi trzy półki dragonów i półk ułanów, w pobliżu zaś stolicy, dwa półki lekkiéj, a ośm półków liniowéj piechoty.

— *La Presse* twierdzi, że z 115,000 robotników, w warsztatach narodowych, tylko8 ,0 0 podpisało petycyą do Zgromadzenia Narodowego.

— *Constitutionnel* donosi, że w warstatach narodowych mieści się 30 do 40,000 robotników, nienależących do departamentu Sekwany; 11 do 12,000 więźniów uwolnionych lub zbiegłych z galer, i około 12,000, którzy dotychczas byli tragarzami i posłańcami.

— Ultra-Republikanie wzniecili rozruchy w Bonie (w Algieryi), lecz te zostały przytłumione, a Gubernator Jeneralny skazał pięciu przewodzców na pietnastoletnie wygnanie z Algieryi.

Dnia 2 *czerwca.*

Obrady Zgromadzenia Narodowego w dniu 1 *czerwca.* Najprzód P. Berth lon wniósł projekt wcielenia Algieryi do Francyi i nadania jéj wspólnych przywilejów i swobód; projekt ten przesłany został Komissyi ustawodawczéj. Następnie zabrał głos P. Juliusz Favre, zdając sprawę w imieniu Kommissyi złożonéj z 18 członków, w przedmiocie kwestyi: czy P. Ludwik Blanc ma być oddany pod sąd, lub nie? Po krotkim wstępie, rzekł mówca: „Żadne prawo nie wyrzekło bezwarunkowego uwolnienia Reprezentanta od ścigania sądowego. Kommissya zatém, wstrzymując się od wszelkich uczuć politycznego stronnictwa, zbadawszy oraz, że prokurat rya nie przez ślepą namiętność, ale wykonywając ściśle swój obowiązek, wniosła przeciw P. Blanc zaskarżenie, postanowiła: że Zgromadzenie Narodowe może upoważnić Prokuratora Jeneralnego i Prokuratorów Rzeczypospolitéj do pociągnienia Reprezentanta Ludwika Blanc do odpowiedzialności sądowéj. Postanowienie to uchwaliła Kommissya, 15 głosami przeciw 3.“ — P. Degeorge radził wyznaczyć jak najodleglejszy termin do rozpraw nad tym przedmiotem, ale całe Zgromadzenie żądało, aby rzecz ta już jutro wprowadzoną była. Poczém, P. Blanc, otoczony kilku przyjaciołmi, wyszedł z sali obrad, a Zgromadzenie naradzało się daléj nad trybem rozpraw w przedmiocie projektu do ustawy.

— Ludwik Bonaparte przybył z Londynu, dla popierania swojéj prośby do Zgromadzenia Narodowego, która ją, nie dozwalając nawet odczytania, odrzuciła; atoli policya kazała mu natychmiast wyjechać.

— Xiążę de Ligne, Poseł Belgijski, złożył wczoraj swoje listy wierzytelne Ministrowi spraw zagranicznych i wynurzył najprzyjaźniejsze uczucia Belgii dla Rzeczypospolitéj francuzkiéj. Dzisiaj, Poseł hiszpański miał u P. Arago urzędowe posłuchanie, w celu złożenie mu uwierzytelniającego go pisma.

— P. Mignet, Dyrektor archiwów ministerstwa spraw zagranicznych, nie został złożony z urzędu, ale sam prosił o uwolnienie go od obowiązków.

Dnia 3 *czerwca.*

Obrady Zgromadzenie Narodowego, w dniach 2 i 3 *czerwca.* Na wczorajszém posiedzeniu wnosił P. Pietri, aby Zgromadzenie uchyliło dekret z 1832 r., skazujący rodzinę Napoleona na wygnanie. Wniosek ten poparł Minister sprawiedliwości, P. Crémieux, a Zgromadzenie postanowiło rozważyć go w przyszłym tygodniu. Następnie, Półkownik Rey żądał, aby na krzyżu legii honorowéj przywrócono wizerunek Napoleona, a odjęto koronę; zaś teraźniejszy dowódzca gwardyi narodowéj, P. Klemens Thomas, chciał, iżby Order ten był zupełnie zniesiony. Wniosek ten wywołał silną protestacyą P. Lebreton, który oświadczył, że Jenerał gwardyi narodowéj obraził uczucie honoru Francyi. Dalsze w tym przedmiocie rozprawy do następnego posiedzenia od ożono. Dzisiaj, zaraz po rozpoczęciu obrad, żądał Prezes, P. Buchez, iżby Zgromadzenie zajęło się rozstrzygnieniem losu P. Ludwika Blanc. Po kilku głosach za wnioskiem i przeciw temuż, zabrał obżałowany głos następujący: „Oświadczam panom, że się bronić nie będę. Co się zaś tyczy oskarżeń, które przeciw mnie rozgłaszają, uważam je za czystą potwarz i wymyślenie. Wczoraj dowiedziałem się, że mówią, jakobym 15-go maja miał się był znajdować w Ratuszu. Jest-to fałsz. Niechże powstanie ten, który chce mi tego dowodzić.“ — P. Ludwik Favre, sprawozdawca Kommissyi, obowiązał się złożyć Zgromadzeniu akta śledztwa, jeśliby tego żądało. Skutkiem tych słów powstała wielka wrzawa; dwóch nawet członków wyszło z sa-

словахъ начался большой шумъ и даже двое изъ членовъ вышли въ залу совѣщаній, чтобы окончить возникшій между ними споръ; между тѣмъ президентъ пригласилъ членовъ къ балотировкѣ. Результатъ оказался слѣдующій: число присутствовавшихъ 706, законное большинство 354. Преданія суду требовали 337, за тѣмъ въ пользу г-на Блана большинство состояло изъ 32 гол.

— Въ *Indicateur de Bordeaux* пишутъ, что министръ публичныхъ работъ, поручилъ г-ну Тома, бывшему директору національныхъ мастерскихъ, осмотрѣть южные каналы и представить о нихъ отчетъ.

— Г-нъ Луи Бланъ раздалъ вчера членамъ національнаго собранія брошюру, подъ заглавіемъ: „Луи Бланъ къ общественному мнѣнію 15-го Мая.“ Онъ описываетъ происшествія этого дня; увѣряетъ, что вовсе о нихъ не зналъ; опровергаетъ обвиненіе, будто въ тотъ день утромъ замышлялъ покушеніе въ *Café Tortoni* съ Г. Бланки и другими, и отрицаетъ, что будто содѣйствовалъ учрежденію національныхъ фабрикъ, утверждая, что онъ составилъ только компанію портныхъ въ Клиши, которая, вопреки молвѣ, дѣйствуетъ съ успѣхомъ.

— Исполнительная коммиссія представила національному собранію докладъ о происшествіяхъ 15 Мая, въ коемъ старается доказать, что она дѣйствовала съ энергіею и мужествомъ.

— Въ Мониторѣ пишутъ, что введенный нынѣ въ народныхъ мастерскихъ порядокъ послужилъ къ укрощенію духа безчалія, господств вавшаго во время управленія тѣми мастерскими Г. Томасомъ. Притомъ сдѣлано сбереженіе составляющее около 30,000 франковъ въ день. До какой степени управленіе г-на Томаса было расточительно, можно судить по тому, что онъ содержалъ на конюшнѣ 38 лошадей и 14 экипажей. Большая часть тѣхъ экипажей продана, а число лошадей уменьшено до 17-ти.

— Изъ Бордо сообщаютъ, по телеграфу, о прибытіи туда бывшаго директора національныхъ ремесленныхъ заведеній, Г. Тома.

li, dla załatwienia po za jéj obrębem swych sporów; tymczasem Prezes zawezwał Reprezentantów do głosowania, i tegoż następujący ogłosił wypadek. Liczba głosujących 706; większość prawem wymagana 354: za oddaniem pod sąd było głosów 337, przeciw temu 369: zatém większość na korzyść P. Blanc, 31 głosów.

— *Journal des Débats* gani mocno, że przy tém głosowaniu prawie wszyscy Ministrowie oświadczyli się przeciw wnioskowi Jeneralnego Prokuratora, wypowiedziawszy go piérwéj sami i przychyliwszy się do niego.

— P. Ludwik Blanc rozdał wczoraj członkom Zgromadzenia Narodowego pismo ulotne pod tytułem: „Do opinii publicznéj Ludwik Blanc. Dzień 15 maja.“ W piśmie tém, opisuje wypadki dnia tego; zapewnia, że najmniejszéj o nich nie miał wiadomości; odpiera zarzut, jakoby tegoż dnia naradzał się w Café Tortoni z PP. Blanqui, Barbès i innymi; nakoniec zaprzecza, jakoby wpływał na utworzenie warsztatów narodowych, utrzymując, że utworzył tylko spółkę krawców w Clichy, która, mimo licznych trudności, używa dotąd dobrego powodzenia.

— Kommissya wykonawcza złożyła Zgromadzeniu Narodowemu sprawozdanie o wypadkach 15 maja. W piśmie tém stara się przekonać, że nie okazała ani słabości ani braku odwagi.

— *Monitor* donosi, że porządek, zaprowadzony w warsztatach narodowych, przytłumił tego ducha gwałtowności, jaki panował za dyrektorstwa P. Thomas. Poczyniono też stosowne oszczędności, które przy ulepszeniu samego zarządu dziennie około 30,000 fr. wynoszą. Jak administracya P. Thomas była kosztowną dowodzi ta okoliczność, że trzymał na stajni 38 koni i miał 14 pojazdów. Część wieksza tych powozów sprzedano, a liczbę koni z 38 do 17 zmniejszono.

— Nadeszła wiadomość telegrafem, że były dyrektor warsztatów narodowych, P. Thomas, przybył do Bordeaux.

Англія.

Лондонъ 26 *Мая*.

День рожденія Королевы, коей исполнилось вчера 29 лѣтъ отъ роду, празднованъ былъ вчера торжественно въ Виндзорѣ; но дѣти Королевы находились въ тотъ день въ Осборнгоузѣ на островѣ Вайтѣ.

— Третьяго дня, въ Кенсингтонъ-Чорчѣ скончалась принцесса Софія, тетка Королевы, дочь Георгія III, на 71-мъ году отъ роду.

— Вчера, по случаю конныхъ скачекъ въ Дерби, не было засѣданія парламента.

— Англійскій посланникъ при Мадритскомъ дворѣ Г. Бульверъ пріѣхалъ въ Лондонъ. Въ то же время прибылъ сюда графъ Мирасоль, которому поручено лично объясниться отъ имени Мадритскаго министерства на счетъ удаленія Англійскаго посланника.

— Дублинъ на видъ спокоенъ, но въ немъ господствуетъ скрытное броженіе, которое ежеминутно можетъ перейти въ опасный мятежъ. Уничтоженіе тяжбы противъ Гг Смита О'Бріена и Мигера, по причинѣ что присяжные не согласились на одно мнѣніе, торжественно праздуемо было по всей Ирландіи. Ночью, на 19-е число с. м., почти на всѣхъ холмахъ горъ пылали огни. Тяжба противъ Г. Мигеля (одного изъ обвиненныхъ въ соучастіи съ вышеупомянутыми) началась 20 Мая въ Дублинѣ и послѣ отверженія всѣхъ преній, судъ приступилъ къ слушанію дѣла, которое будетъ продолжаться два дня.

— На общемъ собраніи дублинскихъ клубовъ 21 Мая, члены дали клятву, что въ случаѣ приговоренія Г. Митчеля къ наказанію, они отмстятъ всѣмъ, кои въ этомъ приговорѣ пріймутъ участіе. Въ самомъ Дублинѣ и провинціи распространены воззванія, чтобы жители собирались въ Дублинъ, съ цѣлію доставленія Митчелю справедливаго приговора, а въ случаѣ приговоренія его къ наказанію, — отмщенія и спасенія ирландской націи.

— Извѣстія изъ Китая удовлетворительны. Губернаторъ Гонгъ-Конга, неискусной политикѣ коего приписываютъ недоразумѣнія, возникшія съ Китайскимъ начальствомъ, возвращается въ Англію. Говорятъ также, что правительство дало ему строгое предписаніе, чтобы онъ, безъ предварительнаго раз-

---

Anglia.

Londyn, 26 *maja*.

Rocznica urodzin Królowéj, która wczoraj 29 lat skończyła, obchodzona była uroczyście w Windsorze; atoli rodzina Monarchini przepędziła ten dzień w Osbornehouse na wyspie Wight.

— Onegdaj rozstała się z tym światem, w Kensington-Church, Xiężniczka Zofia, ciotka Królowéj, a córka Jerzego III, w 71 roku życia swego.

— Parlament nie odbywał wczoraj zwykłych obrad, z powodu wielkich wyścigów konnych w Derby.

— P. Bulwer, Poseł angielski przy dworze Madryckim, przybył do Londynu. Jednocześnie stanął w tutejszéj stolicy Hr. Mirasol, mający dać ustne objaśnienia gabinetu Madryckiego, w przedmiocie wydalenia angielskiego Posła.

— Dublin jest na pozor spokojny, ale panuje w nim skryta fermentacya, która lada chwila może wybuchnąć w groźne powstanie. Unieważnienie processu przeciw PP. Smith O Brien i Meagher, przez niezgodzenie się Przysięgłych na jedno zdanie, uroczyście obchodzone było po całéj Irlandyi. W nocy na 19 b. m. prawie po wszystkich wierzchołkach gór palone były ognie ochotne. Tymczasem process przeciw P. Mitchell obwinionemu razem z pomienionemi dwoma) rozpoczęty został 20 maja w Dublinie i po odrzuceniu wszystkich zarzutów przeciw prawności sądu, Sąd przystąpił 25 do słuchania sprawy, która ma trwać dwa dni.

— Na ogólném Zgromadzeniu klubów Dublińskich 21 maja, członkowie wykonali przysięgę, iż w razie osądzenia P. Mitchell na karę, przykładnie pomszczą się na wszystkich, którzy w takowym wyroku udział mieć będą. W samym Dublinie i po prowincyach poprzylepiane są afisze, wzywające mieszkańców do ciągnienia na Dublin, dla zapewnienia Mitchellowi słusznego wyroku, a w razie jego skazania na karę, dla pomszczenia i ocalenia ludu Irlandzkiego.

— Wiadomości z Chin są zadawalające; Sir Davis dotychczasowy Gubernator Hong-Kong, którego źle zrozumianéj polityce, przypisują zaszłe nieporozumienia z władzami Chińskiemi, wraca do Anglii: mówią także, że rząd wydał mu najsurowsze rozkazy, aby bez poprzedzającego zezwolenia nie ważył się w Chinach rozpoczynać kroków

рѣшенія, не начиналъ военныхъ дѣйствій. Кажется, что войска, потребованныя въ Китай сэръ Девисомъ, будутъ отосланы обратно.

29 Мая.

Заимствуемъ изъ *Journal de St. Pétersbourg* статью, напечатанную въ Лондонской газетѣ *Times*, 24 Мая:

,,Съ удовольствіемъ узнали бы мы, что надежда на примиреніе Даніи съ германскимъ союзомъ вскорѣ исполнится. Лордъ Пальмерстонъ подавалъ неоднократно доказательства своей энергіи, но стыдно было бы Англіи, если бы сильный языкъ употреблялся только въ тѣхъ случаяхъ, когда право участія нашего сомнительно, или въ отношеніи къ державамъ, не имѣющимъ силы намъ противиться, и если бы, съ другой стороны, языкъ нашъ ослабѣвалъ въ случаяхъ явнаго нарушенія правъ, или если бы мы колебались обезпечить Данію въ помощи, на которую она имѣетъ право по трактатамъ. Удерживаемся отъ преждевременнаго сужденія о свойствѣ и объемѣ усилій, которыя употребитъ Британское правительство, но мы убѣждены, что парламентъ и Англія надѣются на это, и что усилія сіи будутъ соотвѣтствовать ожиданіямъ сѣверныхъ нашихъ союзниковъ, нашимъ выгодамъ и нашимъ обязанностямъ. Англія, принявъ положеніе болѣе рѣшительное, могла бы предупредить непріязненныя дѣйствія со стороны Пруссіи. По начатіи же сихъ дѣйствій, слѣдуетъ теперь облегчить Нѣмцамъ средства воротиться вспять безъ оскорбленія ихъ чести. Нынѣ наступило къ тому время, если не хотимъ, чтобъ война сдѣлалась значительнѣе, ибо очевидно, что сѣверныя Державы рѣшились не допускать подавленія Даніи въ угожденіе воплямъ революціонной Нѣмецкой партіи.

,,Россійскій Императоръ приказалъ представителямъ своимъ въ чужихъ краяхъ объявить, что Онъ почтетъ вторженіе Пруссаковъ въ Ютландію поводомъ къ войнѣ, и станетъ защищать права Короля Датскаго всѣми своими силами на сушѣ и на морѣ. Въ Швеціи и Норвегіи нападеніе Германіи на Данію равномѣрно возбудило общее негодованіе, и Король Шведскій рѣшился подать Даніи помощь. Надѣемся, что Британское правительство не уступитъ другимъ правительствамъ попеченія о сохраненіи правилъ, обезпечивающихъ торговлю нашу въ Балтійскомъ морѣ, и содержащихся въ трактатахъ нашихъ съ Даніею. Ни какая земля не имѣетъ такой выгоды, какъ Англія, въ обезпеченіи независимости Даніи и въ сохраненіи всѣхъ ея провинцій и морскихъ правъ. Король Датскій не долженъ быть приведенъ въ необходимость купить миръ уступками безпутному либерализму чуждой страны, и если бы подобныя уступки были у него исторгнуты силою, безчестіе пало бы преимущественно на союзниковъ, оставившихъ его въ минуту опасности.

,,Государства Европейскія, избѣгнувшія политическихъ потрясеній, не имѣютъ надобности вмѣшиваться въ правительственныя преобразованія, которыя другія владѣнія почли за благо предпринять у себя; между тѣмъ весьма естественно, что мы питаемъ болѣе уваженія и довѣренности къ правительствамъ, сохранившимъ свою власть неприкосновенною, нежели къ тѣмъ, которыя пустились въ путь наудачу, не имѣя другаго руководителя, кромѣ произвола буйной черни. По симъ причинамъ охранительная партія всей Европы съ благоговѣніемъ взираетъ на Императора Всероссійскаго. Нельзя дѣйствовать тверже, благороднѣе, и въ то же время умѣреннѣе и миролюбивѣе. Онъ не обнаружилъ ни малѣйшаго желанія раздражать эфемерныя правительства, порожденныя революціонною бурею, или нападать на нихъ. Онъ не выразилъ ни малѣйшаго желанія воспользоваться общимъ ниспроверженіемъ Европы, для приведенія въ дѣйство тѣхъ плановъ, которые будто бы питаетъ политика Россіи. Въ сношеніяхъ, производимыхъ отъ Его имени, видно, что Онъ не боится войны, но что Онъ ея и не желаетъ, и что мнѣнія Его касательно обязанностей, утвержденныхъ трактатами, не измѣнились. Въ то время, какъ Франція, Германія, Италія борются среди затрудненій и перемѣнъ, полезно будетъ напомнить, что континентальныя и морскія выгоды Англіи находятся въ совершенномъ согласіи съ выгодами сѣверной Европы. Въ нынѣшнемъ положеніи дѣлъ, министры наши не имѣютъ надобности заключать отдѣльный союзъ съ

wojennych. Zdaje się, że wojska, które do Chin Sir Davis zawczwał, będą odesłane.

Dnia 29 maja.

W *Journal de St. Pétersbourg* czytamy następujący artykuł, wyjęty z Londyńskiego dziennika *Times*, z dnia 24 maja.

,,Przyjemnie byłoby nam wiedzieć, że wkrótce spełni się nadzieja pojednania Danii ze Związkiem Niemieckim. Lord Palmerston nie jednokrotnie dawał dowody swojéj energii, ale wstydem byłoby dla Anglii, jeśliby silna mowa używaną przez nas była tylko w tych razach, kiedy prawo naszego wdania się jest wątpliwe, lub względem takich mocarstw, które nie są w stanie nam się opierać, i jeśliby z drugiéj strony, mowa nasza słabiała w razach oczewistego naruszenia praw, albo jeślibyśmy się wahali zapewnić Danii pomoc, któréj ma prawo oczekiwać na zasadzie traktatów. Wstrzymujemy się od przedwczesnego sądzenia o rodzaju i rozległości usiłowań, których użyje rząd Brytański; ale jesteśmy przekonani, że Parlament i Anglia zarówno się tego spodziewają, i że usiłowania te odpowiedzą oczekiwaniom północnych naszych sprzymierzeńców, naszym pożytkom i naszym obowiązkom. Anglia, przybrawszy położenie bardziéj stanowcze, mogłaby była zapobiedz krokom nieprzyjacielskim ze strony Pruss. Po rozpoczęciu zaś tych kroków, wypada teraz tylko ułatwić Niemcom środki cofnięnia się bez obrazy ich honoru. Obecnie jest czas po temu, jeśli nie chcemy, aby wojna stała się ważniejszą; gdyż rzecz oczewista, że północne mocarstwa postanowiły nie dozwolić pognębienia Danii,gwoli wrzaskom rewolucyjnego stronnictwa w Niemczech.

,,Cesarz Rossyjski rozkazał swoim Reprezentantom w obcych krajach oświadczyć, że wtargnięcie Prussaków do Jutlandyi, będzie uważał za powód do wojny, i bronić będzie praw Króla Duńskiego wszystkiemi swojemi siłami na lądzie i na morzu. W Szwecyi i Norwegii napaść Niemiec na Danią również wywołała oburzenie powszechne, i Król Szwedzki postanowił dać pomoc Danii. Spodziewamy się, że Rząd Brytański nie zda na inne tylko rządy troskliwości o utrzymanie zasad, ochraniających nasz handel na morzu Bałtyckiem, zawartych w traktatach naszych z Danią. Żaden kraj nie ma tylu i takich korzyści, jak Anglia, z zapewnienia niepodległości Danii i zachowania wszystkich jéj prowincyi, jako też jéj praw na morzu. Król Duński nie powinien być przyprowadzonym do téj ostateczności, iżby musiał okupywać pokój kosztem powolności dla bezcersownego liberalizmu obcéj krainy, i gdyby nawet podobne powolności zostały na nim siłą wymuszone; hańba spadłaby mianowicie na sprzymierzeńców, którzy go w chwili niebezpieczeństwa opuścili.

Państwa Europejskie, które uniknęły politycznych wstrząśnień, nie mają potrzeby mięszać się do rządowych, reform które inne mocarstwa uznały za pożyteczne zaprowadzić u siebie; jednakże rzecz bardzo naturalna, że mamy więcéj szacunku i zaufanie dla Rządów, które utrzymały nietykalność swéj władzy, niżeli ku tym, które się puściły oślep w drogę, nie mając innego przewodnika nad samowolność rozhukanego pospólstwa. Dla téj właśnie przyczyny zachowawcze stronnictwo całéj Europy pogląda z głęboką czcią i uszanowaniem na Cesarza Wszech Rossyi. Nie można postępować z większą stałością, szlachetnością, a obok tego z większém umiarkowaniem i większą miłością pokoju. Nie okazał On najmniejszéj chęci rozjątrzania jednodziennych rządów, które się wylęgły z łona rewolucyi, albo też napadania na nie. Nie wynurzył najmniejszego życzenia, aby korzystać z ogólnych zaburzeń Europy, dla przywiedzenia do skutku tych planów, które mają być jakoby celem polityki Rossyjskiéj. W stosunkach, jakie się odbywają w Jego Imieniu, widać, że się nie lęka wojny, ale też jéj nie życzy; i że zdanie Jego względem przyjętych przez traktaty obowiązków, wcale się nie zmieniło. Podczas kiedy Francya, Niemcy, Włochy pasują się śród zawad i przemian, nie będzie bez korzyści zwrócić uwagę na to, że morskie i lądowe interessa Anglii zostają w największém zjednoczenia z interessami północnéj Europy. W obecném położeniu rzeczy, Ministrowie nasi nie mają potrzeby zawierać oddzielnego związku z jakiemkolwiek mocarstwem lądowem, ale jeśliby przyszła niezbędna konieczność zawarcia go dla utrzymania pokoju,lub dla obrony ważnych społecznych interessów, najpewniejszemi na-

какою бы то ни было континентальною державою, но если бы наступила необходимость заключенія союза для поддержанія мира или для обороны важныхъ общественныхъ выгодъ, вѣрнѣйшими нашими друзьями были бы морскія державы Сѣвера. Политическій союзъ между Англіею, Россіею, Швеціею, Даніею, Голландіею и Бельгіею обезпечилъ бы, самымъ дѣйствительнымъ образомъ, права и независимость сихъ державъ. По стеченію обстоятельствъ, Данія первая изъ благоустроенныхъ державъ Европы подверглась нападенію непріятельской арміи, и мужество, оказанное ею, вѣроятно послужитъ къ вящшему укрѣпленію союза ея съ державами, имѣющими съ нею равное положеніе и равныя выгоды."

— По случаю отверженія въ верхней палатѣ билля объ эманципаціи Евреевъ, въ журналахъ виговъ совѣтуютъ лордамъ не подвергать опасности политическаго существованія своего, которое легко могло бы быть угрожаемо, въ случаѣ борьбы между палатами.

— Въ теченіе минувшей недѣли отправлено на твердую землю 57,000 унцій серебра, монетою и въ слиткахъ.

szemi przyjaciołmi byłyby morskie północne mocarstwa. Związek polityczny między Anglią, Rossyą, Szwecyą, Danią, Hollandyą i Belgią, zapewniłby, w sposób najskuteczniejszy, prawa i niepodległość tych mocarstw. Zbiegiem okoliczności, Dania piérwsza z dobrze urządzonych mocarstw Europy doświadczyła napadu ze strony nieprzyjacielskiego wojska, a męztwo przez nią okazane posłuży zapewne do utwierdzenia ściślejszego jéj związku z mocarstwami, mającemi z nią toż samo położenie i te same interessa."

— Z powodu odrzucenia przez Izbę Wyższą bilu emancypacyi Żydów, radzą dzienniki Whigowskie Lordom, aby przez takie postępowanie nie wystawiali na sztych swego politycznego bytu, który łatwo mógłby być zagrożony w walce między obu Izbami.

— W zeszłym tygodniu wysłano na ląd stały 57,000 uncyi srebra, tak w bitych pieniądzach, jako też i w sztabach.

Германія.

Франкфуртъ на Майнѣ, 1 *Іюня*.

На вчерашнемъ засѣданіи германскаго національнаго собранія, происходило окончательное избраніе постояннаго президента и секретарей. Балотировавшихъ было 518, изъ сихъ Г. Генрихъ Гагернъ, получилъ 499 голосовъ, Блумъ 12, Суаронъ 5, Шелеръ и Зицъ по 1 голосу. Когда временный вице-президентъ извѣстилъ о семъ результатѣ, Г. Гагернъ, глубоко тронутый, произнесъ краткую рѣчь, благодаря за эту честь довѣрія.

Избраніе перваго вице-президента обнаружило слѣдующій результатъ: балотирующихъ 513, изъ сихъ Г. Суаронъ получилъ 408, Г. Блумъ 84 голоса, остальные же были раздѣлены на незначительныя части. Вторымъ вице-президентомъ избранъ Г. Адріанъ изъ Вѣны, по большинству 310 голосовъ изъ 505; Г. Блумъ имѣлъ въ свою пользу 116 голосовъ. Избраніе 8 секретарей будетъ происходить въ Субботу.

Лейпцигъ, 28 *Мая*.

Въ прошедшую ночь арестованъ здѣсь одинъ иностранный эмиссаръ, Французъ или Полякъ, прибивавшій на гульбицѣ воззванія къ республиканскому собранію на 27-е число. Вчера дѣйствительно произошли безпорядки, которые однако были прекращены городскою стражею, даже безъ помощи войскъ, остававшихся собранными въ своихъ казармахъ. Въ этой стычкѣ нѣсколько человѣкъ были ранены и восемь бунтовщиковъ арестованы.

Шлезвигъ-Голштейнское-Герц. *Ренсбургъ*, 31 *Мая*.

Подтверждается извѣстіе, что Нѣмецкія войска выступили изъ Гадерслебена и что туда вошли Датчане. Семейства приверженныя къ Германцамъ, выѣзжаютъ изъ Апенрада. Вчера Датчане открыли по этому городу огонь.

— Вчера получено извѣстіе изъ Фленсбурга, что Датчане сожгли брандкугелями замокъ Гравенштейнъ.

Фленсбургъ, 6 *Іюня*.

Вчера и сегодня происходила важная битва между Гравенштейномъ и Зонбербургомъ. Датчане были совершенно разбиты и оттѣснены въ Зондербургъ. Союзными войсками начальствовалъ генералъ Врангель. Битва эта была важнѣе происходившей при Шлезвигѣ. Непріятель имѣлъ въ бою 16,000 чел., поддерживаемыхъ значительнымъ числомъ канонерскихъ судовъ. Потеря Датчанъ должна быть весьма значительна, такъ какъ у насъ не достало даже повозокъ для перевоза отбитаго нами Датскаго оружія и припасовъ.

— Изъ Гравенштейна сообщаютъ, что хотя Датчане и бросили нѣсколько бомбъ въ этотъ городъ, но они не сдѣлали никакого вреда.

Niemcy.

Frankfurt nad Menem, 1 *czerwca*.

Na wczorajszém posiedzenia Zgromadzenia Narodowego Niemieckiego, przystąpiono do ostatecznego wyboru stałego Prezesa i Sekretarzy. Głosujących było 518, z tych otrzymał P. Henryk Gagern, tymczasowy Prezes, 499 głosów, Blum 12, Soiron 5, Scheller i Zitz po jednym głosie. Gdy dotychczasowy Wice-Prezes oznajmił ten wypadek, P. Gagern głęboko wzruszony miał krótką mowę, dziękując za tęn zaszczyt zaufania.

Wybór 1-szego Wice-Prezesa okazał następujący wypadek: głosujących 513, z tych pan Soiron otrzymał 408 głosów, P. Blum 84, reszta głosów była podzielona w drobnych liczbach. Drugim Wice-Prezesem mianowany został P. Adrian z Wiednia 310 głosami z 505, P. Blum miał 116 głosów za sobą. Wybór 8 Sekretarzy odbędzie się w Sobotę.

Lipsk, 28 *maja*.

Emissaryusz cudzoziemiec, Francuz czy Polak, aresztowany tu był jednéj z ostatnich nocy za to, że przylepiał afisze, wzywające lud na Zgromadzenie Republikańskie na 27 maja. W rzeczy samej w dniu wczorajszym zaszło niejakie poruszenie ludu. Powznoszono barykady, ale te zostały zdobyte przez samą gwardyą narodową bez udziału wojska liniowego. Kilku jest ranionych w tym rozruchu; ośmiu burzycieli uwięziono.

Xięst. Szlezwicko-Holsztyńskie. *Rendsburg*, 31 *maja*.

Potwierdza się, że wojska Niemieckie cofnęły się z Hadersleben, i że tamże wkroczyli Duńczycy. Z Apenrade wyjeżdżają rodziny, sprzyjające sprawie Niemieckiéj. Duńczycy strzelali wczoraj do pomienionego miasta.

— Wczoraj doniesiono z Flensburga, że Duńczycy zapalili kulami palnemi zamek Gravenstein.

Flensburg, 6 *czerwca*.

Wczoraj i dziś stoczono ważną bitwę pomiędzy Gravenstein i Sonderburgiem. Duńczycy zostali na głowę pobici i do Sonderburga odparci. Wojskiem Związkowem dowodził Jenerał Wrangel. Bitwa ta była znaczniejszą niż pod Szlezwikiem. Nieprzyjaciel miał w boju 16,000 ludzi, wspieranych znaczną liczbą statków kanonierskich. Strata Duńczyków musi być bardzo znaczna, gdyż nie możemy nastarczyć wozów do zabierania zdobytéj Duńskiéj broni sprzętów wojennych.

— Dowiadujemy się z Gravenstein, że wprawdzie Duńczycy rzucili kilka bomb do pomienionego zamku, lecz te żadnéj nie zrządziły szkody.

Эйзенахъ, (Великое Герцог. Саксенъ-Веймарское).
15 Мая.

Уже двѣ недѣли живетъ здѣсь, какъ частное лице, герцогиня Орлеанская, съ одною только горничною и гувернеромъ при сыновьяхъ.

Z Eisenach, (w Wielkiem Xięstwie Sasko-Wejmarskiem).
Dnia 15 maja.

Od trzech tygodni mieszka tu w zamku, bardzo prywatnie, Xiężna Orleańska. Xiężna ma tylko jednę pokojowę, a jéj synowie jednego ochmistrza.

Швецiя.
Стокгольмъ, 24 Мая.

Вооруженiе продолжается съ поспѣшностiю. Въ Карлскронѣ снаряжаютъ два линѣйные корабля: *Karol-Jan* и *Faderneslandet*, а равно парусные четыре фрегата и два парохода. Эта эскадра будетъ снабжена на три мѣсяца всякаго рода припасами. 6-го числа прибылъ въ Карлскорну принцъ Оскаръ и былъ принятъ тамъ съ величайшимъ восторгомъ. Въ Сканiю и Готенбургъ доставляютъ военные снаряды. 700 кормчихъ призваны на службу. Отрядъ Норвежскихъ войскъ въ 5,000 чел. ожидаютъ въ Готенбургѣ.

— Здѣшнiе гвардейскiе полки отплыли вчера въ Сканiю.

— Генералъ Лефренъ получилъ команду надъ наблюдательнымъ корпусомъ въ Сканiи. Войска, которыя 4 Iюня сядутъ на корабли въ Готенбургѣ, подъ командою графа Левенгiельма, отплывутъ прямо къ отряду Фiонiи.

Христiанiя, 30 Мая.

Сегодня, по полуночи, Стортингъ, по предложенiю коммиссiи, единодушно постановилъ: отдать Норвежскiя войска и флотъ въ распоряженiе Короля, съ тѣмъ, чтобы оказать помощь Данiи въ войнѣ съ германскихъ союзомъ и Пруссiею, и назначилъ отпустить 260,000 талеровъ на военные расходы.

Szwecya i Norwegia.
Sztokholm, 24 maja.

Uzbrajanie się idzie pośpiesznie. W Karlskronie przygotowują dwa okręty liniowe: *Karol-Jan* i *Fädernesländet*, tudzież cztéry fregaty żaglowe, a dwie parowe. Flota pomieniona będzie na trzy miesiące zaopatrzona w wszelkie zapasy. Xiążę Oskar przybył d. 6-go do Karlskrony, gdzie przyjęty został z największym zapałem. Do Skanii i Gotenburga odwożą zapasy wojenne; 700 sterników powołano do służby. Wojsko Norwegskie liczące 5,000 głów spodziewane jest w Gotenburgu.

— Tutejsze półki gwardi odpłynęły wczoraj do Skanii.

— Jenerał Lefren otrzymał dowództwo nad korpusem obserwacyjnym w Skanii. Wojska, które w d. 4 czerwca wsiąść mają na okręty w Rothenburgu, pod dowództwem Hr. Löwenhjelm, popłyną wprost do wyspy Fionii.

Chrystyania, 30 maja.

Dzisiaj, po godzinie 12-éj w nocy, Storthing, na wniosek swojéj Kommissyi, uchwalił jednomyślnie, oddać wojsko Norwegskie i flotę pod rozporządzenie Króla, w celu dania pomocy Królowi Duńskiemu, w wojnie zaczepnéj, wydanéj mu przez Związek Niemiecki i Prussy, tudzież przeznaczyć summę 260,000 species talarów na mające wyniknąć stąd koszta.

Данiя.
Копенгагенъ, 29 Мая.

Мирные переговоры продолжаются, но неизвѣстно еще на какихъ условiяхъ; полагать однако можно, что они будутъ для насъ выгодны, потому что одна изъ первенствующихъ державъ принимаетъ въ насъ участiе, которое обнаружилось уже выступленiемъ непрiятеля изъ южной Ютландiи. У насъ всѣ почти желаютъ войны.

Dania.
Kopenhaga, 29 maja.

Układy o pokój ciągle się odbywają; nie wiadomo jednakże, na jakich warunkach będzie oparty. Sądzić należy, że te będą dla nas korzystne, gdyż jedno z wielkich mocarstw pomaga nam swemi radami, których dobrego skutku już doznaliśmy, gdy nieprzyjaciel opuścił nagle Jutlandyą południową. U nas wszyscy prawie żądają wojny.

Швейцарiя.
Бернъ, 20 Мая.

Отставка, неожиданно потребованная г-мъ Оксенбейномъ, къ чему подало поводъ его недоразумѣнiе съ членами большаго совѣта, такое произвела впечатлѣнiе на членовъ сего совѣта, преимущественно на народъ, что большой совѣтъ рѣшился прибѣгнуть къ примирительнымъ мѣрамъ, а въ крайнемъ случаѣ даже къ уступчивости. Это обстоятельство произвело желаемый успѣхъ, и на сегодняшнемъ засѣданiи большаго совѣта, Г. Оксенбейнъ взялъ обратно свою просьбу объ отставкѣ.

— На засѣданiи сейма, происходившемъ 17 Мая и посвященномъ соображенiю новаго устава, принята была по большинству 16 голосовъ система двухъ палатъ. Потомъ сеймъ положилъ, по большинству 20 голосовъ, соображать составленный коммиссiею проектъ устава, по статьямъ, и принялъ четыре первыя статьи безъ всякой перемѣны.

— По оффицiальнымъ извѣстiямъ изъ Луцерна, предписано папскому нунцiю въ Луцернѣ торжественно протестовать, именемъ Папы, противъ недавняго уничтоженiя монастырей въ Швейцарiи.

Szwajcarya.
Bern, 20 maja.

Prośba o dymissyą, podana niespodzianie przez P. Oxenbeina, a do któréj dało powód nieporozumienie jego z członkami Wielkiéj Rady, takie sprawiła wrażenie na członkach tejże Rady, a mianowicie między ludem, że Wielka Rada postanowiła uciec się do środków pojednawczych, a w razie ostatecznym nawet do powolności. Okoliczność ta sprawiła pożądany skutek, i na dzisiejszém posiedzeniu Wielkiéj Rady, P. Oxenbein cofnął swoję prośbę.

— Na posiedzeniu Sejmu, odbytém 17 maja, i poświęconém na roztrząśnienie nowéj konstytucyi, przyjęty został 16 głosami systemat dwóch Izb. Następnie Sejm postanowił, 26 głosami, roztrząsać ułożony przez Kommissyą projekt ustawy, artykuł po artykule, i przyjął cztéry piérwsze artykuły bez żadnéj przemiany.

— Podług urzędowych wiadomości z Lucerny, tameczny Nuncyusz Papiezki protestował uroczyście w imieniu Papieża, przeciw wyrzeczonemu niedawno zniesieniu klasztorów w Szwajcaryi.

ВИЛЬНА, въ Тип. Ѳ. Глюксберга—Печ. позвол. 11-го Iюня 1848 г. Испр. долж. Ценз. и Кав. *А. Мухинъ.*